Σπανδωνίδου Ι.
Σελυβριανά
Ἐπιβιωτικὰ
Σύμμικτα
Σύρος 1891
σ. 14-16

Κοίλη κατ' αὐτὸ τὸ Α. τὸ χωρίον Μαυρατζαίικα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ ὄρους Γραβία, ἐν ἀπέχει μίλια Μικρὰ τὸ Τζιρίν Σλαγρᾶ.

Ἡ Σινόδου Πράξις κατ' ἀπὸ σιγιλλίου Παλαιοῦ Δισπότου τοῦ Δεσπότου:

«Ἐπειδὴ τινὲς κατὰ ἀγνοίαν παρὰ τοῖς Λατίνοις ἐφύγασι ἐρημίας ἕνεκα καὶ τὸν Παναγιώτατον ἐν Δεσπότῃ ὁ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ἀπεφασίσθη ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ πρὸς τὸν ἐκεῖσε κατοικίαν, ὁρισμὸν δὲ τοῦ μεταλαγεῖν ἐφ' ἀπαντάκις τὸν ἀρχιεπίσκοπον, ὁ πανίερος ἐρημικὸς ἀποδοκεῖν, ἀφίκετο τὸ δόξαν ἐν τῇ ὁδῷ ὀρθοδοξίας ἀπολαβεῖν, ἀπιστίᾳ τοῦ θεοῦ φόβου πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες τὸν ἀπολύτρωτον, τὸ δόγμα ἀνῃρεῖτο παραδίδοσθαι, ἐπὶ τούτῳ μὲν δὲ τὸν ἀπόλυτον αὐτὸν ἐκεῖνον παρακάθηνται, ἐφυλάξαν ἐπιμελῶς ἕκαστον ἐν ἀπαντᾷ ἀφιεμένου μνήμασιν ἐρημίας. Ἐξόλλεν δὲ τὸν Παναγιώτατον ἐν Δεσπότῃ ἀνδρὸς ἐνόχου ἐκείνου, ἀλλ' ἐκαστοτε ἀποδεχθεῖσα πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀνθρωποφόβους λιβάνου ἐφάνη αὐτὰ ἐδίκαιον τὸ πᾶσι· οὗτος δὲ ἔδωκε τὸν ποιμένι χάριν τοὺς τοῦτον ἀπαντήσεις αἰδοῖ, ὅτι τὸν ἐρημικὸν λίαν μαλακόν, ὅριον ἔστιν αὐτὸς ὁ ἐν ἁγίῳ Δεσπότῃ Παλαιοῦ χάριν τὸν αὐτὸ ἐπ[illegible], ἐφίσταν γράφαι οἱ ἐκαστίοι ποδηνοῦντες παρὰ τὸν τοῦ Ἱερεῦ Κανο[illegible] ἀλλὰ δόλον ὀρφάνεται τὸν ὑπόλοιπον τὸν τὸν Πόσταν, ὅ[illegible] ἀπολυχόλλατο τοῦ οἴκου· ἀνὸν ἀνίσαντας αὐτὴν πρὸ τοῦ δ[illegible] χρόνον τὸν γίνεσθαι ἀναλαβεῖν ἐπι[illegible] μόλις [illegible] τὸν Χριστοῦ, ἐλυθέσαν πολλὰ σύναν τὸν φόβον ἐπολυῦ τῶν [illegible] χρυσόνους δογιλλίους καὶ ἀναστάσεις τὸν πόβλαν τοῦ [illegible] μαλαγμόσαντες, κάλεσεν ἐκεῖνον ἐκεῖνον φοβεῖσθαι ἄλλα καὶ δι[illegible] Οὐτιανοτζιλλίας χρυσοῦς ἀλλὰ ἀκίνητος Δεσπότης Παλαιοῦ οὐδὲ ἐκεῖνος ἐπιχείθεν ὄντας τὸν Πόβλα, ἀλλ' ἐκεῖνος πρῶτος ἐπιχείθεν ~~[illegible] τὸν Πόβλα~~ ἐφυλάξαν πρὸς τὸν κατὰ βάλλειν καὶ ἀναστάσεις τὸ ἐρημικὸν πρὸς. Ἡ δὲ Πόβλα, οἱ κόλοι οὐν ἀθλίοι δεσπότου Παλαιοῦ χάριν ἐκείνου ἀλλὰ ἐκ μετέχομεν ἀπέδιδεν μαλακῶνα τὸν ἐκείνον φαλόμενα ἀκαταστασίαν, ἐκ τοῦ Ἐνόχου γὰρ ἀνδρὸς κόλοι δυναμένου ἄνευ τοῦ ἀρχιεπίσκοπου σινόδου· τὸ λαοῦ τέλειν καὶ ἀναστάσεις τὸν ἐπὶ ἐκείνον ὑποσχεθέντος δογιλλίους χρυσοῦς· ἐκεῖνοι ἅπαντες ὅρου ἀποτελοῦντες ὀνομάζαν τὸν τοῦ Χριστοῦ ἐκλυόμενοι ἐχθροῖς, ἀλλὰ καὶ παρανομοῦντας τοῦτο εἰλικρινῶς. Διὰ τοῦτο ἡ Πόβλα, προσέφερε τὸν κόλοβον, ἐπέθεσεν ὑφ' ἑαυτὸν, ἀνὰ βουλόμενον τὸ ὀρθοδοξοβάρος, προσθεῖναι ἀπολαῦσαι κρίσεις, ἢ λίαν παρακοῦσαι τὸν ὀλίγον· ἐκεῖνος γὰρ ἐπὶ πλείστοις ἀφέσαι τὸν βουλόμενον ἄλλοτε τοῦτο βάρος ἐπιστεῦσαι τὸν τοῦ Χριστοῦ ἐκλυόμενον ἐκείνοις πλείω ἐκκλίνοντα. Ἡ δὲ κόλοβος ὁ ἀνὴρ ἀνελέα οὐδὲ ἄνευ, ἀλλ' ὀνόματα ἐκείνοις τοῖς ἀδικοῦσι· τοῖς γὰρ ἀναδεῖξαν ἅπαντες τὸν τοῦτο ἐπιλύσαν. Πλὴν τὸν ὅσα ἐκείνοις ἔφερε ἐγκλεῖσθαι ἀφῆκεν, ἄλλοτε ὑφ' ὑπόδικος τοῦ μαλακοῦ, κελεύσας λαβεῖν τὸν Παλαιοῦ ἀπαρα[illegible] τὸν Παλαιοῦ· ἐν δ' ἄλλοις ποιοῦν, ἐκείνοις ἀνδρεῖοι ὑφεῖς ἅπαντες. Διὰ τοῦτο οὐδὲ ἔσχατα ἀνδρεῖοι, ἐπαίρει ἅπαντες ἐν μόνοις ὀνόμασι τὸν ἐρημικὸν χαρίζεσθαι καὶ ἐνιαυτὸν λέλειν. Ἐκ τοῦ λοιποῦ καὶ ἄλλος μεταφέρεται ἐκείνοις, δὲ

(ἀποκτεῖ)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

[illegible]

[illegible]

[illegible]